

گزینی

ردیف کاربردی

موسیقی ایرانی

کیوان سکت

سرشناسه	:	ساکت ، کیوان ، ۱۳۴۰ .
عنوان و نام پدیدآور	:	گزیده‌ی ردیف کاربردی موسیقی ملی ایران / کیوان ساکت .
مشخصات نشر	:	مشهد : واژیران ، ۱۳۹۵ .
مشخصات ظاهری	:	۱۷۶ ص. : مصور. جدول .
شابم	:	979-0901-4599-1-5
وضعیت فهرست‌نویسی	:	فیبا
یادداشت	:	ص.ع به انگلیسی A Selection of the Applied Radif of the Persian National Music
موضوع	:	موسیقی ایرانی — دستگاه‌ها — ردیف
موضوع	:	موسیقی ایرانی — دستگاه‌ها — ردیف — پارتیسیون
رده‌بندی کنگره	:	۱۳۹۵ گ ۴ س ۲ / ML ۳۴۴
رده‌بندی دیویی	:	۷۸۹ / ۱۶۴
شماره کتابشناسی ملی	:	۴۲۱۵۶۹۷

ملایر

گزیده‌ی ردیف کاربردی موسیقی ملی ایران

اثر : کیوان ساکت

خوشنویسی ردیف : استاد غلامحسین امیرخانی

طرح جلد : مجتبی جره

خطاطی لاتین : مجتبی کرمی

نوبت چاپ : اول ، پاییز ۹۵

شمارگان : ۳۰۰۰ نسخه رحلی

مشهد، بلوار سجاد، بعد از چهارراه بهار، ساختمان بهاران، طبقه دوم.

تلفن: ۰۵۱ - ۳۷۶۸۵۵۸۵ - ۰۵۱ - ۳۷۶۴۱۲۲۶ - ۰۵۱

ISMN 979-0-9014599-1-5

شابم: ۹۷۹-۰۰-۹۰۱۴۵۹۹-۱-۵

حق چاپ برای مولف محفوظ

ردیف موسیقی ملی ایران (موسیقی سنتی) گنجینه‌ای بزرگ و ارزشمند در موسیقی ایران است. ضروریست این میراث گرانبغا در که بخشی رف یک غنی و دیرپای سرزمین ماست به بهترین شکل ممکن حفظ و نگهداری شده و به نسل‌های بعد انتقال یابد.

به دلیل تعداد زیاد گوشه‌های ردیف، مشابهت‌های فراوان آنها با یکدیگر که بعضاً در نحوه اجرای تحریرها است و همچنین ساختار و بُن‌مایه‌های مشترک، ردیف ریتمیک برخی گوشه‌ها با هم که نام‌های متفاوتی برای آنها ذکر شده که در واقع یکی بوده ولی در روایت‌های گوناگون اسامی متفاوتی پیدا کرده‌اند، و علاوه بر آن خشک بودن و غیرقابل اجرا بودن صحنه‌ای آنها که هیچ‌گونه جذابیتی برای شنیده شدن در یک سرت عمومی را ایجاد نمی‌کند، نوازندگان و خوانندگان موسیقی ردیف دستگاهی را واداشته تا از تعداد نسبتاً محدودی گوشه در دستگاه‌ها و آوازها که دارای شخصیت مستقل ملودیک و ریتمیک بوده و قابلیت بسط و گسترش بیشتری دارند، برای جذاب کردن، مقبول‌تر نمودن اجراهای صحنه‌ای استفاده نمایند. به علاوه فراگیری و به حافظه سپردن تعداد زیاد گوشه‌ها با توجه به یکنواختی و مشابهت‌های آنها، برای هنرجویان کاری دشوار و خسته کننده است.

وقتی آموزش ردیف به صورت سینه به سینه انجام می‌شود و هنرجو ناچار است با نوازندگان روزانه آنها و صرف وقت بسیار گوشه‌ها را در حافظه خود نگه دارد، به مرور زمان و بالا رفتن سن، پخته‌تر شدن، تغییر در نگرش به ردیف، تحلیل رفتن حافظه، انجام تغییراتی در گوشه‌ها و تحریرها و نیز فراموش نمودن پاره‌ای از تکنیک‌ها و گوشه‌های کمتر مورد استفاده، به تدریج گوشه‌ها از شکل و ساختار اولیه خود خارج و با تغییراتی که به تدریج پیدا نموده‌اند به شاگردان منتقل می‌گردند. به همین جهت است که شاگردان یک استاد در مقاطع مختلف، دستگاه‌ها، آوازها و گوشه‌ها را به شکلی متفاوت و محتوایی

یگرگون و بعضاً با اسامی متفاوتی فرا می‌گیرند که این یکی از دلایلی است که یک گوشه با ساختار درونی مشخص صرفاً به خاطر اختلاف در نوع تحریرها و گاه جمله‌بندی‌ها نام‌های متفاوتی پیدا کرده‌اند.

یکی از مهم‌ترین وظایف ردیف‌دانان و استادان موسیقی ملی ایران (موسیقی سنتی) در زمانه ما تحلیل سیستماتیک ردیف و یافتن خمیرمایه اصلی گوشه‌ها و حذف تکرارهای اضافی و بی‌منطق، یافتن ساختار اصلی و واقعی گوشه‌ها، ارتباط منطقی آنها با یکدیگر، مکتوب نمودن آنها و انتشار ردیفی عاری از حشو و زوائد و سرانجام جذاب‌تر و قابل درک‌تر برای هنرجویان و علاقمندان به فراگیری ردیف موسیقی ملی ایران است. این اقدام بسیار مفید باعث می‌گردد تا علاوه بر یکسان‌سازی آموزش ردیف، عده بیشتری را مشتاق فراگیری این گنجینه بسیار غنی فرهنگی هنری کشورمان نماید.

خوشبختانه قدم‌های اولیه در این زمینه در سال ۱۳۱۱ برداشته شدن هستند که کتاب حاضر نمونه‌ای از این حرکت و نگاه مثبت است که به کوشش هنرمند گرامی و نوازنده برجسته جناب آقای استاد کیوان ساکت به زیور طبع آراسته شده است. ویژگی‌های کتاب «گزیده ردیف کاربردی موسیقی ملی ایران» را می‌توان در چند مورد خلاصه نمود:

۱. انتخاب گوشه‌هایی در دستگاه‌های مختلف که آوازه‌های مایه‌ای، ساختار مستقل و مشخص و همچنین بیشترین کاربرد را در اجراهای صحنه‌ای و گروهی دارند.

۲. همراه کردن شعر مناسب برای گوشه‌ها که باعث یادگیری سریع‌تر و ماندگاری بیشتر در حافظه هنرجویان می‌گردند. زیرا وقتی گوشه‌ای با شعر مناسب آن فراگرفته می‌شود، روده بر این که راحت‌تر در ذهن می‌نشیند، باعث می‌گردد تا حس و حال و تحریرها بهتر درک شوند.

۳. قرار دادن وزن عروضی هر یک از شعرها باعث می‌شود تا هنرجو ضمن آشنایی با وزن شعر، قادر باشد شعرهای دیگری با همان وزن‌ها را در دیوان شعرای بزرگ و نامدار ایرانی یافته و در اجراهای گوناگون استفاده نموده و هیچگاه دچار مشکل نشود.

۴. تعداد اندک گوشه‌های برگزیده در این کتاب در حالی که باعث یادگیری سهل‌تر گوشه‌ها، آوازه‌ها و دستگاه‌ها می‌گردد، هنرجوی موسیقی و مشتاق به فراگیری کامل‌تر ردیف دستگاهی موسیقی ملی ایران را برای ورود به مرحله بالاتر مهیا می‌نماید.

امید که کتاب حاضر افق تازه‌ای در آموزش و فراگیری گسترده‌تر ردیف دستگاهی موسیقی ملی ایران بگشاید.

مقدمه

ردیف موسیقی ملی ایران، گنجینه و میراث گرانبهائی است از فرهنگ و هنر سرزمین پهناور ایران که در طول قرن‌ها سینه به سینه از نسلی به نسل دیگر منتقل شده تا به شکل امروزی خود به ما رسیده است و بیشترین سهم در حفظ و انتقال ردیف - تا جایی که تاریخ به یاد دارد- به خاندان فراهانی (آقا علی اکبر فراهانی و فرزندان وی، آقا حسینقلی و میرزا عبدالله) تعلق دارد. (آقا علی اکبر فراهانی معروف به جناب میرزا، خیلی زود فوت کرد و برادرزاده اش آقا غلامحسین با همسر وی ازدواج کرد و در این هنگام فرزندان آقا علی اکبر کودک بودند. آقا غلامحسین به آنها نواختن تار را آموخت. بعدها میرزا عبدالله و آقا حسینقلی هر کدام نوازنده و استاد بنام و سرشناسی شدند و برای خود ردیف جداگانه‌ای تدوین کردند که هرچند از نظر جانمایه و ساختمان یکی بود، ولی از لحاظ تزیینات و آریه‌ها و دربارهای موارد تقدم و تأخر گوشه‌ها و در اندک مورد حذف و اضافه برخی گوشه‌ها با هم تفاوت داشتند. به نظر می‌رسد آقا حسینقلی، علی اکبر خان شهنازی نیز بجز ردیف پدر خود (آقا حسینقلی)، ردیف دیگری تدوین نکرده و آنرا هم درس می‌داد و امروز به ردیف شهنازی شهره است. فرزند میرزا عبدالله، استاد احمد عبادی در نواختن سه تار، شیوه و سبک خاصی ابداع کرد که با سبک نواختن سه تار قُدما متفاوت بود. شاگرد خلف میرزا عبدالله، استاد ابوالحسن صبا نیز با پرهیز از نوشتن برخی گوشه‌های غیرکاربردی، ردیفی ارائه داد که بر خلاف ردیف‌هایی که قُدما برای ساز تدوین کرده بودند، با شعر همراه بود. از میان شاگردان معروف آقا حسینقلی، درویش خان در ردیف نیز سبک و سیاق خود را داشت و شاگرد ممتاز وی، مرتضی خان نی داود، دارای ردیفی ویژه‌ی خود بود.

همانگونه که پیشتر اشاره کردم جانمایه و شاکله‌ی اصلی همه‌ی این ردیف‌ها یکی است و تفاوت‌ها در پاره‌ای از تکنیک‌های اجرایی و تزیینات است. در واقع تدوین ردیفی دیگر از سوی شاگردی که اکنون به درجه استادی رسیده است را می‌توان به منزله‌ی تز و دکترین وی در موسیقی ملی انگار کرد. تدوین یک ردیف، از سوی یک هنرمند صاحب سبک، با الهام از ردیف قُدما، و در عین حال مستقل از ردیف‌های دیگر، تفسیر وی از موسیقی ایرانی و ردیف به شمار می‌آید. در بین کسانی که تا کنون ردیف تدوین کرده و یا به جمع‌آوری ردیف‌های دیگر همت گماشته‌اند، آقای موسی معروفی با استفاده از ردیف‌های مختلف و جمع‌آوری گوشه‌ها از همه‌ی ردیف‌ها (مانند ردیف آقا حسینقلی و میرزا عبدالله نوشته استاد وزیری و ردیف اساتید دیگر) مجموعه نسبتاً بیشتر و بزرگ‌تری از گوشه‌های ردیف را ارائه داده است.

ردیف‌هایی که برای ساز تا امروز به نام هنرمندان و اساتید جمع‌آوری و چاپ شده است از قرار زیر است:

- ۱) ردیف موسیقی ایرانی
به روایت مه‌ای و الحی (منتظم الحکما) نت‌نویسی مهدی قلی هدایت
(مخبر السلطنه) (دانشگاه هنر ۱۳۹۲)
- ۲) ردیف هفت دستگاه موسیقی ایران
موسی معروفی (برای تار سه‌تار)
- ۳) ردیف استاد ابوالحسن صبا
(برای ویولون)
- ۴) ردیف میرزا عبدالله
الف - نگارش ژان دورینگ ب - داریوش طلایی (برای تار و سه‌تار)
- ۵) موسیقی ایرانی در سه جلد (۱-۲-۳)
برای ویولون نگارش استاد علی تجویدی (انتشارات سروش - ۱۳۷۰)
- ۶) ردیف‌های موسیقی سنتی ایران
گردآورنده آقای موسی معروفی ترانه‌ش و نگارش لطف‌الله مفخم پایان
(برای ویولون) (فرهنگستان هنر)
- ۷) ردیف آقا حسینقلی
به روایت علی اکبر خان شهنازی
- ۸) ردیف چپ کوک
فرامرز پایور

تمام اینها غیر از ردیف‌هایی است که برای آواز نوشته و چاپ شده‌اند. کسانی که با این ردیف‌ها آشنایی داشته باشند و یا نگاهی به بقیه ردیف‌ها انداخته باشند تصدیق خواهند کرد که جز ردیف صبا و پایور که با حفظ جانمایه و ساختمان گوشه‌ها، امروزی‌تر شده و جنبه‌ی کاربردی پیدا کرده است، ردیف‌های دیگر، ضمن تمام ارزش و اعتباری که از نگاه میراث معنوی فرهنگی برای ما دارند، برای اجرا در آلبوم‌ها و یا صحنه‌ی کنسرت‌ها و یا جمع‌های فرهنگی و ... یا کاربرد چندانی ندارند و یا خیلی کم کاربرد هستند و تنها جنبه‌ی آموزشی دارند و اغلب شاگردان پس از یاد گرفتن آن‌ها، برای فرا گرفتن جمله‌های کاربردی در اجرا، ناگزیر از آموختن آن پنین هستند که اساتیدی مانند جلیل شهناز، فرهنگ شریف، احمدعبادی، حسن کسایی، لطف‌الله مجید، محمد رحمانی و ... نواخته‌اند.

از طرف دیگر تعداد گوشه‌هایی که در هر دستگاه مورد استفاده‌ی اغلب هنرمندان سرشناس و اساتید است، کم‌تر از آن چیزی است که در طول مدت آموزش شاگرد ملزم به یادگیری آن است. برای نمونه در ردیف موسی‌خان معروفی در دستگاه شور هفتاد (۷۰) گوشه قید شده است که به تجربه ثابت شده است حدود ده (۱۰) گوشه (یا کمی بیشتر) از مجموع گوشه‌های شور استفاده نمی‌شود. یا اگر بخواهیم دقیق‌تر بگوییم اندک یابند آلبوم‌ها و یا اجراهایی را در طول چندین دهه از آلبوم‌ها سرخ داشته باشیم که اینگونه نباشند. با مراجعه به شورهای اجرا شده در چند دهه‌ی اخیر توسط اساتید مانند موسیقی چه در آواز و چه در ساز، درستی این ادعا به آسانی آشکار می‌شود.

در اینجا است که ضرورت تدوین ردیفی کاربردی و در پی آن گزیده‌ای از آن، برای علاقه‌مندان به یادگیری شاه‌گوشه‌های^۱ موسیقی ملی خود را نمایان می‌سازد. از آنجایی که همراهی گوشه‌ها با شعر نه تنها به یادگیری کمک می‌کند بلکه به نوعی تمرین جواب آواز برای نوازنده است، نگارش چنین گزیده‌ای از شاه‌گوشه‌ها و گوشه‌های کلیدی و مهم و پرکاربرد از انگیزه‌های نگارش این کتاب بود؛ که از این طریق هنرجو نه تنها با ساختمان و جانمایه‌ی اصلی گوشه‌های ردیف موسیقی ایرانی آشنا شود بلکه به جای حفظ کردن پاره‌ای

۱. شاه‌گوشه: مراد گوشه‌هایی است که شخصیت تئدال یا مقامی دارند و در اجرا محدود به جمله‌بندی و یا ریتم خاصی نیستند و پایه‌ی بداهه نوازی محسوب می‌شوند. برای نمونه همه‌ی درآمد‌ها مانند درآمد شور، چهارگاه، ماهور و ... از این دست هستند.

گوشه‌های غیرکاربردی یا کم کاربرد، زمان تمرین خود را با راهنمایی استاد یا هنرآموز، صرف پرورش خلاقیت، تمرین بداهه‌نوازی و بیان پخته‌ی نغمه‌های موسیقی کند و آن دسته از هنرجویانی که مایل به فراگیری ردیف قدما هستند در ادامه با دید و نگاهی روشن‌تر به یادگیری آن بپردازند.

به دلایل فوق تلاش ما این بوده است که گوشه‌هایی را انتخاب کنیم که در طول صد سال اخیر بیشترین کاربرد را در اجراهای اساتید نوازنده و خواننده داشته است. در نوشتن گوشه‌ها سعی شده تا از روش قدما دور نشده و ساختار آن و اصالت گوشه‌ها با دقتی آمیخته به امانت و حرمت حفظ شود و اگر جمله یا عباراتی از صاحب این قم از روده شده، برای ایجاد تنوع و پرهیز از یکنواختی بوده است.

با این همه هرگز ادعای نمی‌کنم که تمام و کمال از عهده‌ی این مهم برآمده باشم. از این روی از اساتید، صاحبان ذوق و اهل قلم صدیکانه تشکر و امتنان دارم راهنمایی و پیشنهادات سازنده‌ی خود را از این کمترین دریغ نکنند.

در پایان این مجموعه را تقدیم می‌کنم به روح بلند

استاد علینقہ و زیری

استاد احمد عباسی

استاد حسن کسایی

استاد جلیل شهناز

استاد فرهنگ شریف

استاد هوشنگ ظریف

Contents / فهرست

Persian into Latin Characters Transcription Table	18 / ۱۸	جدول آوانویسی الفبای فارسی به لاتین
A Guide to the Signs Used	19 / ۱۹	راهنمای نشانه های به کار رفته
Dastgāh-e Šur	21 / ۲۱	دستگاه شور
The Tār / Setār tuning for Šur in A.....	22 / ۲۲	کوک تار و سه تار برای شور A.....
Darāmad-e Šur	23 / ۲۳	درآمد شور.....
Kerešme.....	25 / ۲۵	کرشمه.....
Rohhāb (Rahāvī).....	26 / ۲۶	رهاب یا رهاوی.....
Mollā Niyāzī & Panje muye.....	27 / ۲۷	ملا نیازی و پنجه مویه.....
Zirkeš-e Salmak & Salmak.....	28 / ۲۸	زیرکش سلمک و سلمک.....
Šahnāz.....	30 / ۳۰	شهناز.....
Qarače.....	31 / ۳۱	قرچه.....
Razavī & Javād Xānī.....	32 / ۳۲	رضوی و جوادخانی.....
Bozorg & Kučak.....	34 / ۳۴	بزرگ و کوچک.....
Hoseynī.....	35 / ۳۵	حسینی.....
Gereylī.....	36 / ۳۶	گریلی.....
Haštārī.....	37 / ۳۷	هشتاری.....
Āvāz-e Ābuatā	۳۹ / ۳۹	آواز ابوعطا
The Tār / Setār tuning for Ābuatā in F (Šur in C).....	40 / ۴۰	کوک تار و سه تار برای ابوعطای F (شور در C).....
Darāmad-e Ābuatā.....	41 / ۴۱	درآمد ابوعطا.....
Rāmkalī.....	43 / ۴۳	رامکلی.....
Hejāz.....	44 / ۴۴	حجاز.....
Čahār Bāq (Čahār Pāre).....	46 / ۴۶	چهارباغ (چهارپاره).....
Āvāz-e Bayāt-e Tork	49 / ۴۹	آواز بیات ترک
The Tār / Setār tuning for Bayāt-e Tork in F.....	50 / ۵۰	کوک تار و سه تار برای بیات ترک F (شور D).....
Darāmad-e Bayāt-e Tork (Zand).....	51 / ۵۱	درآمد بیات ترک (زند).....
Kerešme.....	53 / ۵۳	کرشمه.....
Dogāh.....	54 / ۵۴	دوگاه.....
Feylī.....	55 / ۵۵	فیلی.....
Šahābī.....	57 / ۵۷	شهابی.....
Āvāz-e Afšārī	59 / ۵۹	آواز افشاری
The Tār / Setār tuning for Afšārī in C (Šur in G).....	60 / ۶۰	کوک تار و سه تار برای افشاری C (شور G).....
Darāmad-e Afšārī.....	61 / ۶۱	درآمد افشاری.....
Arāq.....	63 / ۶۳	عراق.....
Masnavī (Part 1).....	64 / ۶۴	مثنوی بخش نخست.....
Masnavī (Part 2) (Arāq).....	66 / ۶۶	مثنوی بخش دوم (عراق).....

Āvāz-e Daštī.....	69 / ۶۹	آواز دشتی.....
The Tār / Setār tuning for Daštī in D (Šur in G).....	70 / ۷۰	کوک تار و سه تار برای دشتی D (شور G).....
Darāmad-e Daštī.....	71 / ۷۱	درآمد دشتی.....
Dašttestānī.....	72 / ۷۲	دشتستانی.....
Oššāq & Šahnāz.....	73 / ۷۳	عشاق و شهناز.....
Qamangīz.....	74 / ۷۴	غم‌انگیز.....
Āvāz-e Kord-e Bayāt.....	75 / ۷۵	آواز کُرد بیات.....
The Tār / Setār tuning for Kord-e Bayāt in G (Šur in C)....	76 / ۷۶	کوک تار و سه تار برای کُرد بیات G (شور C).....
Darāmad-e Kord-e Bayāt.....	77 / ۷۷	درآمد کُرد بیات.....
Oššāq.....	78 / ۷۸	عشاق.....
Dastgāh-e Māhur.....	81 / ۸۱	دستگاه ماهور.....
The Tār / Setār tuning for Māhur in C.....	82 / ۸۲	کوک تار و سه تار برای ماهور C.....
Darāmad-e Māhur.....	83 / ۸۳	درآمد ماهور.....
Gošāyeš.....	85 / ۸۵	گشایش.....
Xosravānī.....	87 / ۸۷	خسروانی.....
Feyli, Kerešme-ye Šekaste & Šekaste.....	88 / ۸۸	فیلی، کرشمه‌ی شکسته و شکسته.....
Delkaš.....	91 / ۹۱	دلکش.....
Nahīb (Nehīb), Mohayyer, Arāq & Esfahānak...	92 / ۹۲	نَهب (نَهب)، مُحیر، عراق و اصفهانک.....
Soruš.....	94 / ۹۴	سروش.....
Rāk-e Hendī.....	95 / ۹۵	راک هندی.....
Dastgāh-e Homāyun.....	۹۷ / ۹۷	دستگاه همایون.....
The Tār / Setār tuning for Homāyun in G.....	۹۸ / ۹۸	کوک تار و سه تار برای همایون G.....
Darāmad-e Homāyun.....	99 / ۹۹	درآمد همایون.....
Kerešme.....	101 / ۱۰۱	کرشمه.....
Čakāvāk.....	102 / ۱۰۲	چکاوک.....
Bīdād.....	104 / ۱۰۴	بیداد.....
Bayāt-e Rājeq (Bayāt-e Rāje).....	106 / ۱۰۶	بیات راجع (بیات راجه).....
Oššāq.....	107 / ۱۰۷	عشاق.....
Leyli o Majnun.....	109 / ۱۰۹	لیلی و مجنون.....
Rāz o Niyāz.....	110 / ۱۱۰	راز و نیاز.....
Āvāz-e Esfahān.....	113/۱۱۳	آواز اصفهان.....
The Tār / Setār tuning for Esfahān in G.....	114 / ۱۱۴	کوک تار و سه تار برای اصفهان G.....
Darāmad-e Esfahān.....	115 / ۱۱۵	درآمد اصفهان.....
Bayāt-e Rājeq (Bayāt-e Rāje).....	117 / ۱۱۷	بیات راجع (بیات راجه).....
Oššāq & Šahnāz.....	119 / ۱۱۹	عشاق و شهناز.....

دستگاه چهارگاه..... 121/۱۲۱ Dastgāh-e Čahārgāh

The Tār / Setār tuning for Čahārgāh in C.....	122 / ۱۲۲	کوک تار و سه تار برای چهارگاه C
Darāmad-e Čahārgāh.....	123 / ۱۲۳	درآمد چهارگاه
Kerešme.....	125 / ۱۲۵	کرشمه
Zabol.....	126 / ۱۲۶	زابل
Mozālef & Moarbed.....	127 / ۱۲۷	مخالف و مُعَرِّبِد
Maqlub.....	129 / ۱۲۹	مغلوب
Mansuri.....	131 / ۱۳۱	منصوری
Hodī.....	132 / ۱۳۲	حدی
Pahlavi.....	133 / ۱۳۳	پهلوی
Rajaz.....	134 / ۱۳۴	رَجَز

دستگاه سه گاه..... 135/۱۳۵ Dastgāh-e Segāh

The Tār / Setār tuning for Segāh in A.....	136 / ۱۳۶	کوک تار و سه تار برای سه گاه A
Darāmad-e Segāh.....	137 / ۱۳۷	درآمد سه گاه
Kerešme.....	139 / ۱۳۹	کرشمه
Zabol.....	141 / ۱۴۱	زابل
Moxālef.....	143 / ۱۴۳	مخالف
Masnavī-e Moxālef.....	146 / ۱۴۶	مثنوی مخالف

دستگاه نوا..... 147/۱۴۷ Dastgāh-e Navā

The Tār / Setār tuning for Navā in G.....	148 / ۱۴۸	کوک تار و سه تار برای نوا G
Darāmad-e Navā.....	149 / ۱۴۹	درآمد نوا
Kerešme.....	151 / ۱۵۱	کرشمه
Gardāniye (Garduniye).....	153 / ۱۵۳	گردانیه یا گردونیه
Naqme.....	155 / ۱۵۵	نغمه
Nahoft.....	156 / ۱۵۶	نَهْفَت
Busalik.....	158 / ۱۵۸	بوشلیک
Neyšāburak (Nešāburak),		نیشابورک یا نشابورک ،
Malek Hoseynī, Xojaste, ۱۱ josli.....	160 / ۱۶۰	ملک حسینی ، خُجسته ، مَجسلی

دستگاه راست پنجگاه..... 163/۱۶۳ Dastgāh-e Rāstpanjgāh

The Tār / Setār tuning for Rāstpanjgāh in F.....	164 / ۱۶۴	کوک تار و سه تار برای راست پنجگاه F
Darāmad-e Rāstpanjgāh.....	165 / ۱۶۵	درآمد راست پنجگاه
Parvāne.....	167 / ۱۶۷	پروانه
Naqme.....	168 / ۱۶۸	نغمه
Ruhafzā.....	170 / ۱۷۰	روح افزا
Panjgāh.....	172 / ۱۷۲	پنجگاه
Rāk-e hendi.....	173 / ۱۷۳	راک هندی